

בבית המשפט העליון

רע"א 5727/09

בפני : כבוד השופט א' גרוניס

המבקשת : וויזקום תקשורת בע"מ

נ ג ד

המשיבים :
1. טל-יד מצוינות בשירות בע"מ
2. יואב דדון
3. בזק בינלאומי בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבש"א 9459/09 ת.א. 2042/08 מיום 5.7.09 שניתנה ע"י
כב' השופט יהודה זפט

בשם המבקשת : עו"ד יואל פרייליך
עו"ד ניר חזן
בשם המשיבים 1-2 : עו"ד שולי קליין
עו"ד צביקה שטורמן
בשם המשיבה 3 : עו"ד אייל בליזובסקי
עו"ד זאב זייטמן

פסק-דין

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד סגן הנשיא י' זפט), אשר דחה את בקשת המבקשת לקבלת צו מניעה זמני.

2. במוקד הבקשה שלפני עומדת שאלת השימוש בתוכנות מחשב מסוימות מסוג PCP ו-E-Manager (להלן - התוכנות). המבקשת, חברת וויזקום תקשורת בע"מ, טוענת לזכויות קניין רוחני בתוכנות. לטענתה, זכויות הקניין הרוחני בתוכנות היו בבעלותה של חברת קונג'י בע"מ (להלן - קונג'י), אשר המחתה לה אותן על-פי הסכם מיום 30.7.08. ביום 24.9.08 הגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו תביעה נגד המשיבים 1 ו-2, חברת טל-יד מצוינות בשירות בע"מ ומנהלה. במסגרת התביעה עתרה המבקשת לקבלת צו מניעה לפיו ייאסר לעשות שימוש בתוכנות וליתן

שירותי תמיכה למוצרי קונג'י. בהמשך, נקלעה קונג'י לחדלות פירעון ונפתחו לגביה הליכי פירוק. ביום 24.4.09 קבע בית המשפט של הפירוק כי המבקשת רכשה, בעקבות זכייתה בהתמחרות, את הפעילות העסקית של קונג'י, לרבות זכויות הקניין הרוחני שלה, תמורת 8.7 מיליון ש"ח. ביום 7.5.09 הגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי בקשה למתן צווי מניעה זמניים נגד שלושת המשיבים. זאת, לאחר שנתגלה לה לטענתה, כי המשיבה כרתה ביום 8.3.09 הסכם עם המשיבה 3, בזק בינלאומי בע"מ (להלן - בזק בינלאומי). יובהר, כי עובר לכריתת ההסכם הייתה בזק בינלאומי לקוחה של המבקשת. לטענת המבקשת, התחייבויות המשיבה 1 בהסכם זה מהוות הפרה של זכויות הקניין הרוחני בתוכנות. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה. על החלטה זו נסובה בקשת רשות הערעור שלפניי. החלטתי לדון בבקשה כאילו ניתנה רשות והוגש ערעור על פיה. יוער, כי לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשת המבקשת מיום 27.7.09 לאפשר לה להגיש תשובה לתגובת המשיבים.

3. לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובת המשיבים ובתגובת בזק בינלאומי, לא מצאתי מקום להתערב בקביעתו של בית המשפט המחוזי בכל הנוגע להסכם שכרתה המשיבה 1 עם בזק בינלאומי. הבקשה לסעדים זמניים הוגשה כשבעה חודשים לאחר הגשת התביעה העיקרית. לפיכך, וכפי שקבע בית המשפט המחוזי, לוקה הבקשה בשיהוי המצדיק את דחייתה. אמנם, המבקשת טוענת כי הגישה את הבקשה מיד לאחר שנודע לה על כריתת ההסכם בין המשיבה 1 לבין בזק בינלאומי. ואולם, יש לתת את הדעת לכך שהסכם זה נכרת עוד בחודש מרץ 2009. מהמסמכים שהוגשו על-ידי בעלי הדין עולה כי באותה תקופה ניהלה המבקשת משא ומתן מול בזק בינלאומי. כן עולה, כי המבקשת הייתה לכאורה מודעת לכך שבמקביל מנהלת בזק בינלאומי משא ומתן עם המשיבה 1. ככל שהמבקשת סברה כי מתן שירותי התוכנה על-ידי המשיבה 1 יפר את זכויותיה בתוכנות, היה עליה להגיש את הבקשה לסעדים זמניים במועד מוקדם יותר.

4. לצד זאת, מצאתי לנכון להיעתר לבקשת המבקשת לקבלת סעד זמני חלופי. במסגרת כתבי הטענות, העלו בעלי הדין טיעונים שונים ביחס לשאלה האם המבקשת היא אכן בעלת זכויות קניין הרוחני בתוכנות. המבקשת טוענת, כי רכשה זכויות אלה במסגרת הסכם המחאת הזכויות מול קונג'י מיום 30.7.08. לעומת זאת, המשיבים טוענים, כי בהסכם האמור הומחו למבקשת זכויות התביעה של קונג'י מול צדדים שלישיים בלבד. עוד טוענים הם, כי גם לעת הזו אין ראיות לכאורה לכך שהמבקשת רכשה זכויות קניין רוחני בתוכנות. אינני רואה לנכון להכריע בשאלה באיזה מועד רכשה המבקשת זכויות אלו. ואולם, סבורני כי המבקשת הציגה ראיות לכאורה לכך שהיא בעלת זכויות קניין הרוחני בתוכנות, למצער החל ממועד רכישת הפעילות

העסקית של קונג'י בהליכי הפירוק. אמנם, הסכם רכישת הפעילות אינו מפרט את זכויות הקניין הרוחני שנרכשו. ואולם, מכך אין להסיק שהמבקשת לא רכשה כל זכות קניין בתוכנות. אין זה סביר שהמבקשת שילמה תמורה בסך מיליוני שקלים בעבור רכישת תוכנות שאין לה כל זכות בהן. לאור האמור, מצאתי לנכון להיעתר לבקשתה החלופית של המבקשת וליתן צו מניעה זמני המונע מהמשיבים 1-2 ליתן שרות באמצעות שימוש בתוכנות PCP ו-E-Manager ללקוחות חדשים, שאינם נמנים על מצבת הלקוחות של המשיבה 1 נכון למועד החלטה זו. בנוסף להתחייבות עצמית, שמניח אני כי צורפה לבקשה לסעד זמני, על המבקשת להפקיד בקופת בית המשפט המחוזי בתל-אביב סכום של 250,000 ש"ח (או ערבות בנקאית בסכום זה) וזאת להבטחת נזקי המשיבים 1-2, כאמור בתקנה 364(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

5. אשר על כן, בקשת רשות הערעור מתקבלת באופן חלקי כאמור לעיל. המשיבים 1-2 ישאו בשכר טרחת עורכי דינה של המבקשת בסך 10,000 ש"ח. המבקשת תישא בשכר טרחת עורך דין של המשיבה 3 בסכום של 15,000 ש"ח.

ניתן היום, י"ט באב התשס"ט (9.8.09).

ש ו פ ט